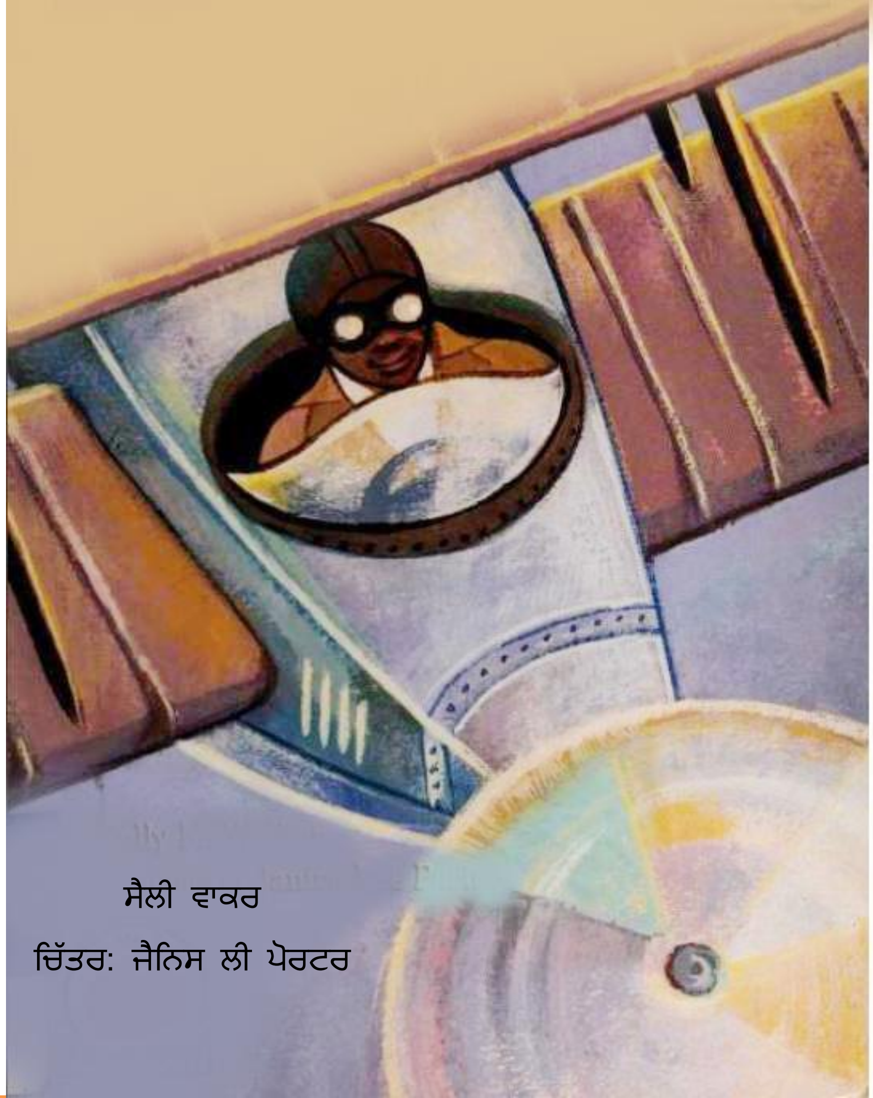
ਬੈਸੀ ਕੋਲਮੈਨ

ਪਹਿਲੀ ਅਫਰੀਕੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਮਹਿਲਾ ਪਾਇਲਟ

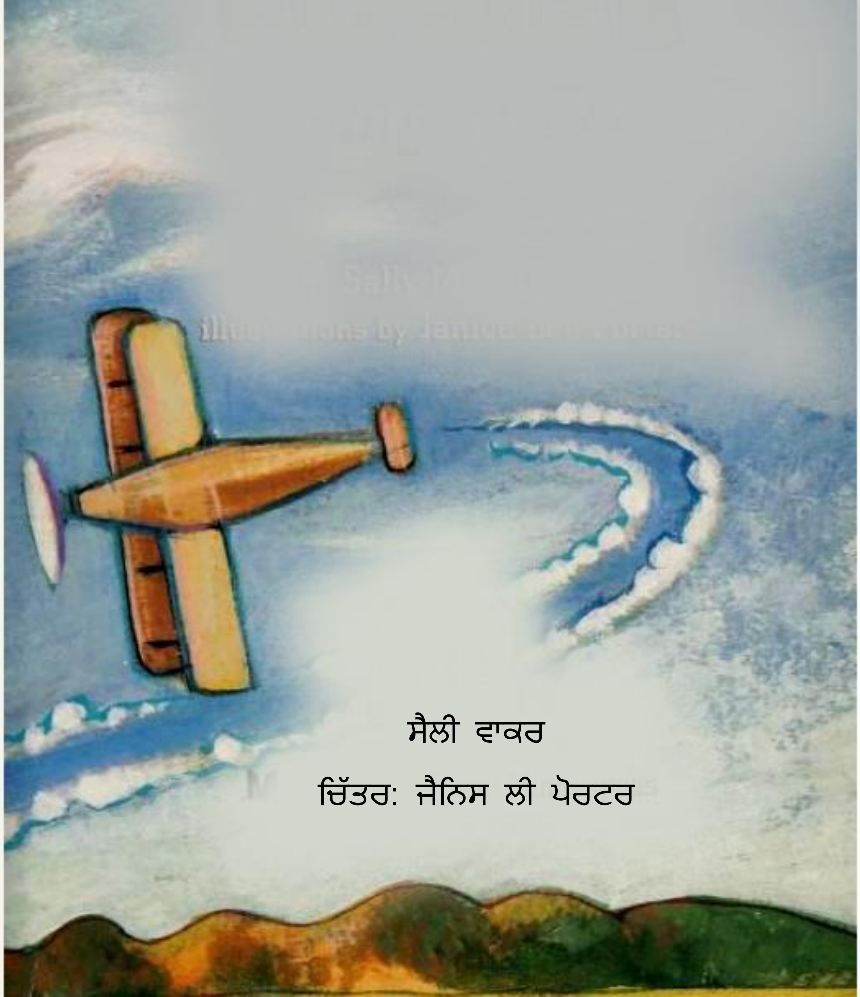

ਸੈਲੀ ਵਾਕਰ

ਚਿੱਤਰ: ਜੈਨਿਸ ਲੀ ਪੋਰਟਰ

ਬੈਸੀ ਕੋਲਮੈਨ

ਪਹਿਲੀ ਅਫਰੀਕੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਮਹਿਲਾ ਪਾਇਲਟ

ਸੈਲੀ ਵਾਕਰ

ਚਿੱਤਰ: ਜੈਨਿਸ ਲੀ ਪੋਰਟਰ

ਉੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ

ਵੈਕਸਾਹਚੀ, ਟੈਕਸਾਸ, 1902

ਬੈਸੀ ਕੋਲਮੈਨ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਦਰਦ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।10 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਲਈ ਕਪਾਹ ਚੁਗਣਾ ਇੱਕ ਔਖਾ ਕੰਮ ਸੀ ।

ਬੇਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਬੋਰੀ ਦੇਖੀ।

ਬੋਰੀ ਬੈਸੀ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਥਾਂ ਲੱਗੀ।ਸਿਰਫ਼ ਬੇਸੀ ਕੋਲਮੈਨ ਹੀ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਇੱਕ ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਬੋਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਧੜਾਮ! ਫਿਰ ਉਹ ਬੋਰੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ।

ਬੇਸੀ ਨੂੰ ਕਪਾਹ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਲਮੈਨ ਪਰਿਵਾਰ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸੀ।

ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਸੀ ਦੇ ਕਮਾਏ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਦਿਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਬੇਸੀ ਨੇ ਗਣਿਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਗਣਿਤ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ।

ਬੈਸੀ ਨੇ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਕਪਾਹ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਪਾਹ ਦੇ ਪੌਂਡ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਉਹ ਗੋਰਾ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਬੇਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਲੇਰ ਸੀ।

ਕਪਾਹ ਦਾ ਸੀਜ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਸੀ ਸਕੂਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਉਹ ਅਫ਼ਰੀਕੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਾਲੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ।

1902 ਵਿੱਚ, ਗੋਰੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕੋ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਕਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਕੂਲ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਸਨ।

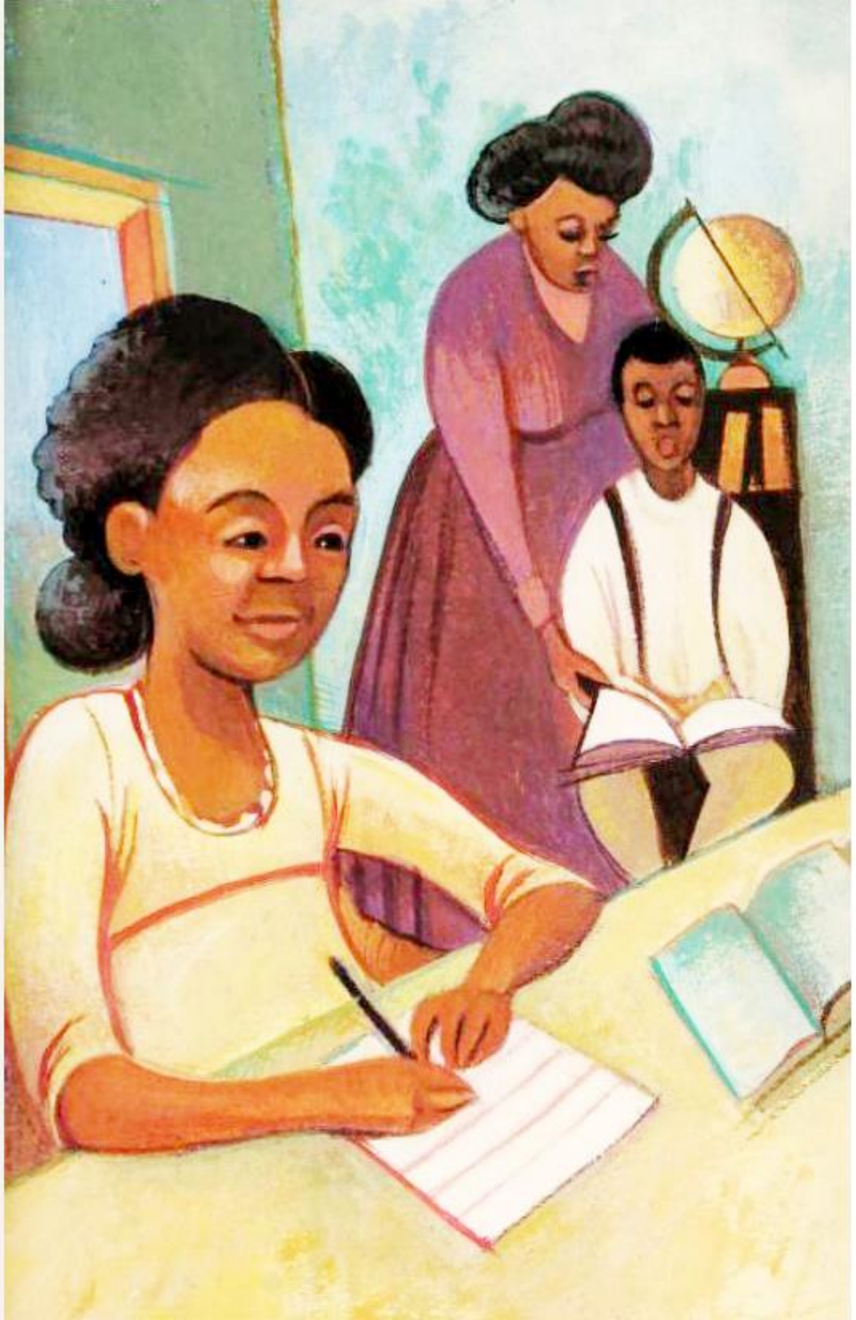
ਬੇਸੀ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ।

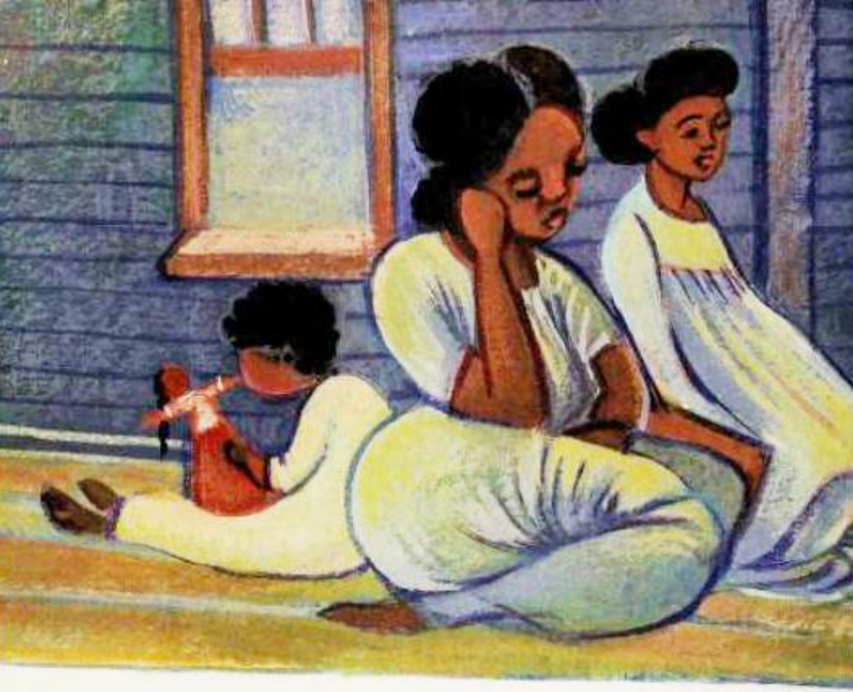
ਕਈ ਵਾਰ ਅਧਿਆਪਕ ਕੋਲ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਨਸਿਲ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਬੇਸੀ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ।

ਬੇਸੀ ਕਪਾਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹੇਗੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

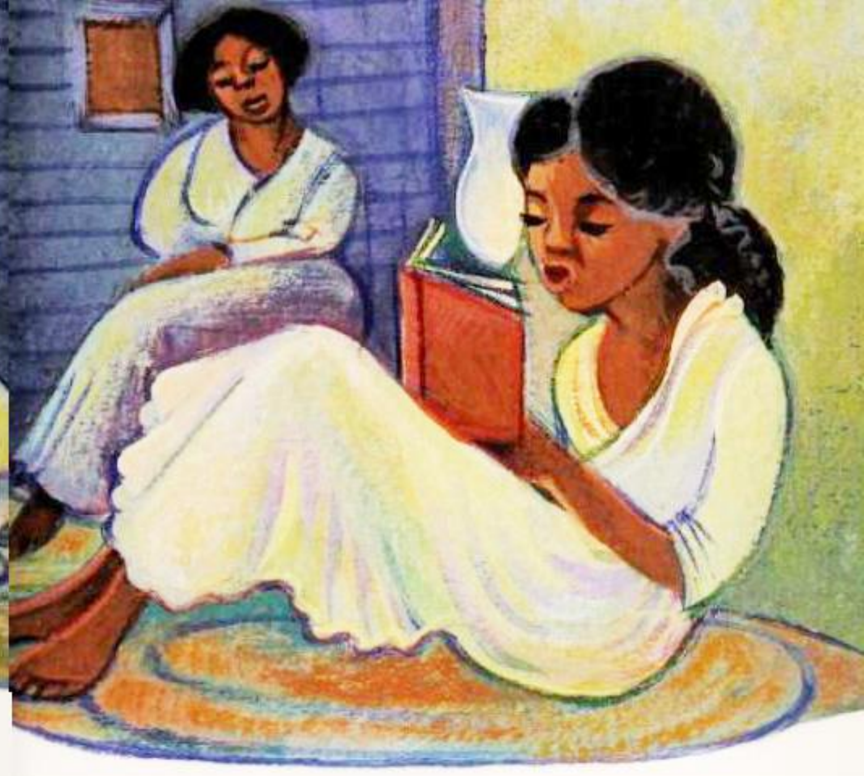
ਬੇਸੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਮਾਂ ਬੇਸੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਂਦੀ ਸੀ।

ਰਾਤ ਨੂੰ, ਬੇਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ।

ਉਸਨੂੰ ਹੈਰੀਏਟ ਟਬਮੈਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਈ।

ਟਬਮੈਨ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਕਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ!

ਉਸਨੇ ਸੈਂਕੜੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ।

ਹੈਰੀਏਟ ਟਬਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਯਕੀਨਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕੀਤੇ।

ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਬੇਸੀ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ।

ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਹ ਵੀ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰੇਗੀ।

1910 ਵਿੱਚ, ਬੇਸੀ 18 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪੈਸੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ।

ਫਿਰ ਉਹ ਟੈਕਸਾਸ ਚਲੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਧੋਤੇ।

ਕੱਪੜੇ ਧੋਂਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੇਸੀ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਰਹੀ।

ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੈਕਸਾਹਚੀ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਯਕੀਨਨ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਉਸਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਉੱਡਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ
ਸ਼ਿਕਾਗੋ, 1919

ਬੇਸੀ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਜੌਨ ਉਸਨੂੰ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਛੇੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬੇਸੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਜੌਨ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਨ।

ਕੁਝ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਏ।

ਕੌਣ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਔਰਤ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਏਗੀ?

ਬੇਸੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਉੱਡਣਾ ਉਸਨੂੰ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਨੌਕਰੀ ਬੇਸੀ ਕੋਲਮੈਨ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ।

ਬੈਸੀ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜੌਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗੀ।

1919 ਵਿੱਚ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੁਪਨਾ ਸੀ।

1903 ਤੋਂ ਉਡਾਣ ਭਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਇੰਨੇ ਦੁਰਲੱਭ ਸਨ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਪਾਇਲਟ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਿਲਾ ਪਾਇਲਟ ਕਾਲੀ ਨਹੀਂ

ਬੇਸੀ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਪਾਇਲਟ ਨੂੰ ਉਡਾਣ ਭਰਨਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਕਾਲਾ ਪਾਇਲਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਬੇਸੀ ਇੱਕ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੱਕ ਗਈ, ਗੋਰੇ ਪਾਇਲਟਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਲੀ ਸੀ।

ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ।

ਪਰ ਬੈਸੀ ਨੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ।

ਉਸਨੇ ਰੌਬਰਟ ਐਬੋਟ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗੀ।

ਰੌਬਰਟ ਨਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ

ਰਾਬਰਟ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਸੀ।

ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਖ਼ਬਾਰ, "ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਡਿਫੈਂਡਰ" ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ।

“ਫਰਾਂਸ ਜਾਓ,” ਰਾਬਰਟ ਨੇ ਬੇਸੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਗੋਰੇ ਲੋਕ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਆਪਕ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ।

ਫਰਾਂਸ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਨਖ਼ਾਹ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨਿਕਿਊਰ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਫ਼ਰੈਂਚ ਪੜ੍ਹਨੀ ਸਿੱਖੀ।

ਉਸਨੇ ਉੱਡਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ।

ਫਿਰ ਨਵੰਬਰ 1920 ਵਿੱਚ, ਬੈਸੀ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੀ

ਅਤੇ ਫ਼ਰਾਂਸ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ।

ਉਡਾਣ ਭਰਨਾ! ਲੇ ਕਰੋਟੋਏ, ਫਰਾਂਸ, 1920

ਬੇਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਛੂਹਿਆ।

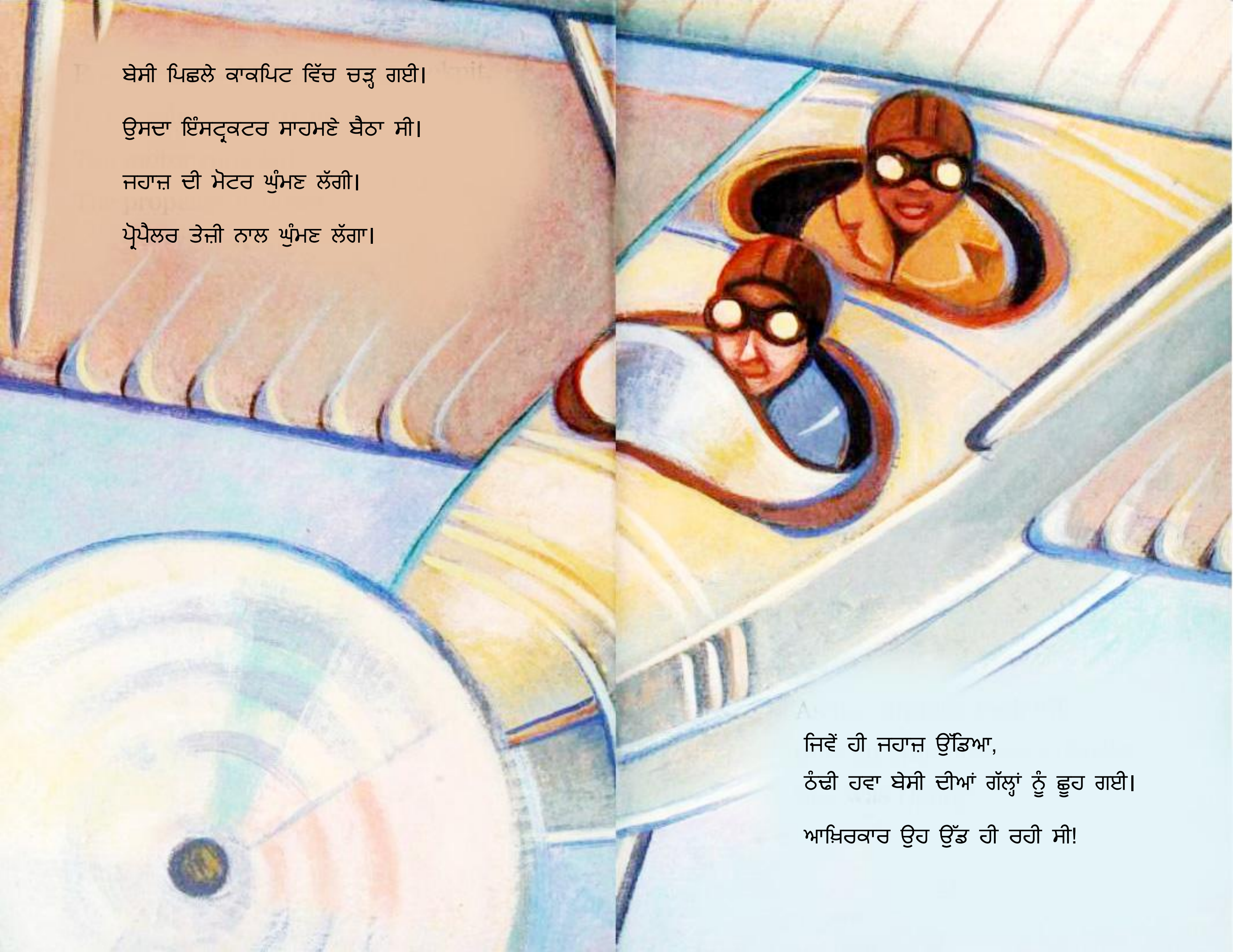
ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਹ 28 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਡਾਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੇਸੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਪੈਲਰ ਅਤੇ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਖੰਭਾਂ ਦੀ, ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਚੰਗੇ ਪਾਇਲਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਬੇਸੀ ਪਿਛਲੇ ਕਾਕਪਿਟ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਈ।

ਉਸਦਾ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ।

ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਮੋਟਰ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗੀ।

ਪ੍ਰੋਪੈਲਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਡਿਆ,

ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਬੇਸੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਈ।

ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਉਹ ਉੱਡ ਹੀ ਰਹੀ ਸੀ!

ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਬੈਸੀ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਸਿੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਪਾਇਲਟ
ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।

ਬੇਸੀ ਡਰ ਗਈ।

ਉਸਦਾ ਸੁਪਨਾ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਉਸਨੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ।

ਆਪਣੇ ਉਡਾਣ ਦੇ ਹੁਨਰ 'ਤੇ
ਹੋਰ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ।

ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਹਰ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ,
ਬੇਸੀ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਹਸੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ।

ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਉੱਡਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਸੱਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਰੰਗ ਲਿਆਈ।

ਜੂਨ 1921 ਵਿੱਚ, ਬੇਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਇਲਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮਿਲਿਆ।

ਹੁਣ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉੱਡ ਸਕਦੀ ਸੀ।

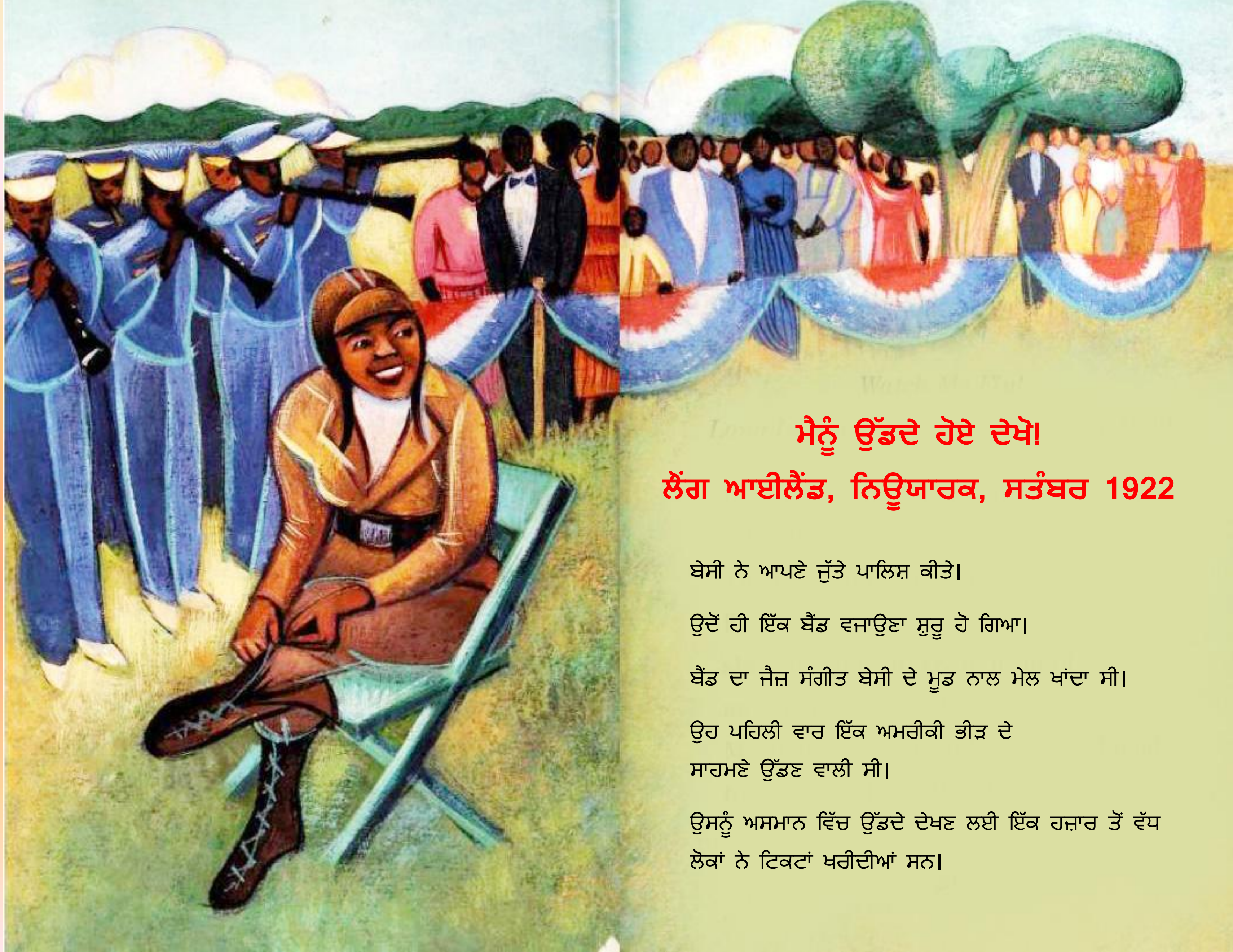
ਪਾਇਲਟ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਅਫਰੀਕੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਔਰਤ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਜੌਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬੇਸੀ ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਲੱਖਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਕਿ ਬੇਸੀ ਕੋਲਮੈਨ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖੋ!

ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਸਤੰਬਰ 1922

ਬੇਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ।

ਉਦੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬੈਂਡ ਵਜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਬੈਂਡ ਦਾ ਜੈਜ਼ ਸੰਗੀਤ ਬੇਸੀ ਦੇ ਮੂਡ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਭੀੜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡਣ ਵਾਲੀ ਸੀ।

ਉਸਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਟਿਕਟਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ।

ਬੇਸੀ ਕਾਕਪਿਟ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ
ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਚਸ਼ਮਾ ਲਾ ਲਿਆ।

ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਸਹਿ-ਪਾਇਲਟ ਪਿੱਛੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

ਮਕੈਨਿਕ ਨੇ ਇੰਜਣ ਚਾਲੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਭੀੜ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ

1920 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ, ਜਹਾਜ਼ ਅਕਸਰ
ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ
ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਪਾਇਲਟ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ
(ਕਰੈਸ਼) ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਉਹ ਕਾਲੀ ਪਾਇਲਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗੀ?

ਬੇਸੀ ਭੀੜ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਡਣ ਲੱਗੀ।

ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਤਰ ਗਈ।

ਉਸਦੀ ਉਡਾਣ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ!

ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੇਸੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ।

ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਟੰਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ , ਉਹ ਇੰਨੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਡੀ ਕਿ ਭੀੜ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਪਿਆ!

ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ।

ਅਚਾਨਕ, ਜਹਾਜ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਗਿਆ।

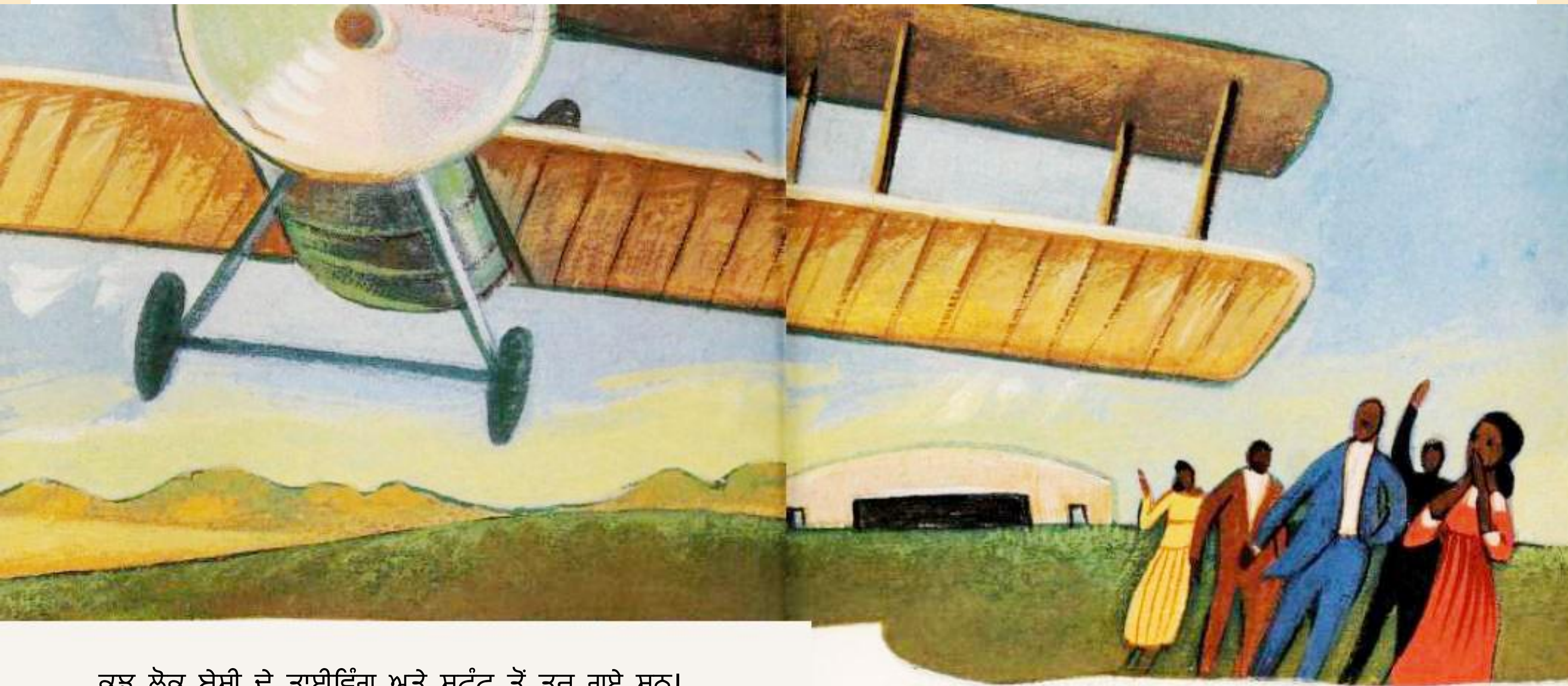
ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਡਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ।

ਕੀ ਬੇਸੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ?

ਨਹੀਂ! ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ!

ਬੇਸੀ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਅੱਠ ਦਾ ਇੱਕ ਲੂਪ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਬੇਸੀ ਦੇ ਡਾਈਵਿੰਗ ਅਤੇ ਸਟੰਟ ਤੋਂ ਡਰ ਗਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬੇਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੇਰਾਨਾ ਸਟੰਟਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਰ ਬੇਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਡਦੀ ਅਦਾਕਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੀ ਸੀ।

ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਸੀ

ਉਸ ਕੋਲ ਦਲੇਰਾਨਾ ਸਟੰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਬੇਸੀ ਇੱਕ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ।

ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਕੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਬੇਸੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਕੂਲ ਦੂਜੇ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਡਣਾ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਬੇਸੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ।

ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ, ਬੇਸੀ ਨੇ ਚਰਚਾਂ ਅਤੇ ਥੀਏਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਣ ਵੀ ਦਿੱਤੇ।

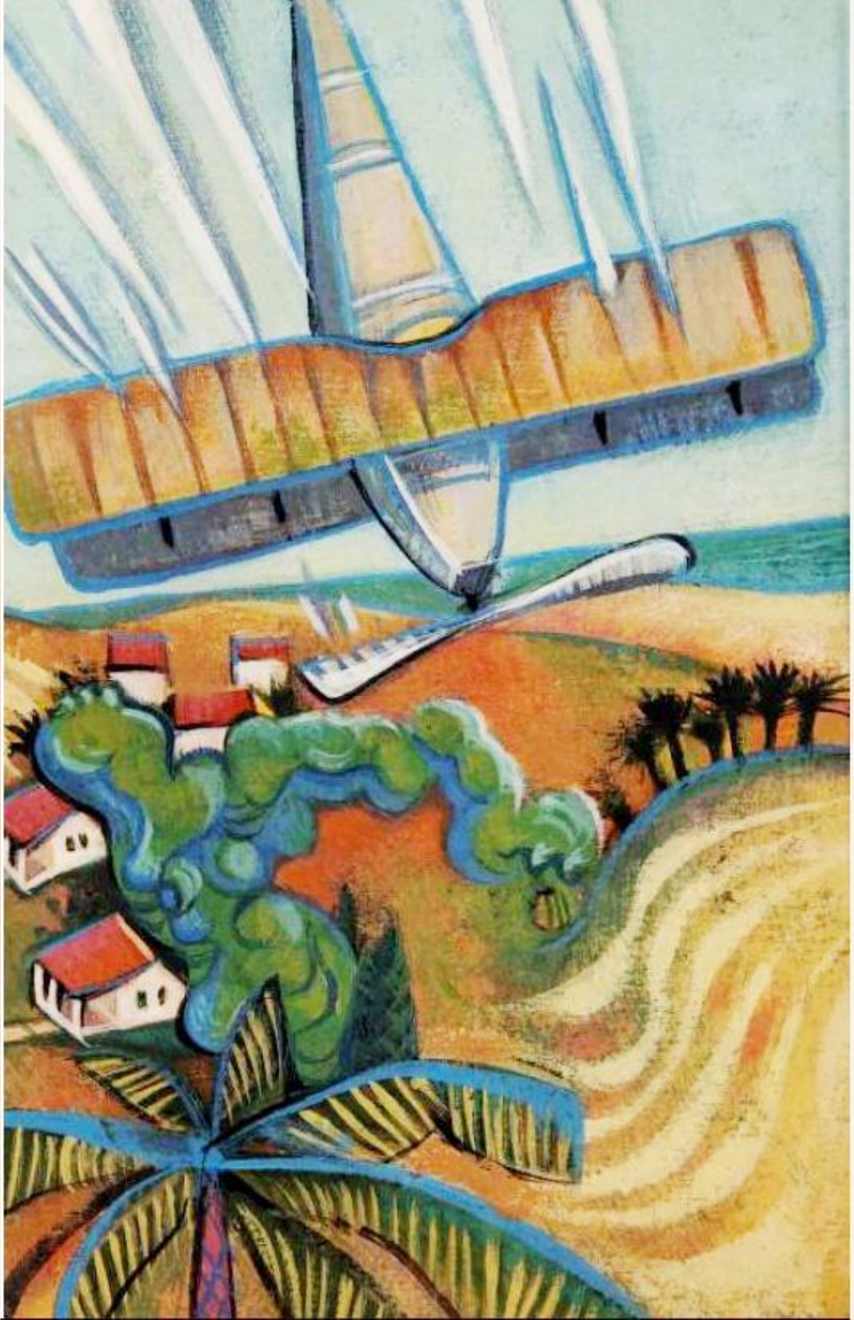
ਉਸਨੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ।

ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਪਾਇਲਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਛੇ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡਾਣ ਭਰੀ ਸੀ!

ਪਰ ਬੇਸੀ ਦੇ ਉੱਡਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਕਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਹ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਪਾਇਲਟ ਸੀ।

1923 ਵਿੱਚ, ਬੈਸੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਚਲੀ ਗਈ।

ਉਸਦਾ ਮਨ ਫਲਾਈਟ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਖਰੀਦਿਆ।

ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਵਰਤਿਆ ਹੋਇਆ ਜਹਾਜ਼ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ "ਕਰਟਿਸ ਜੈਨੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਏਅਰ-ਸ਼ੋਅ ਲਗਾਇਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਬੇਸੀ ਨੇ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਲੱਗਿਆ।

ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ , ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਮੋਟਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ।

ਜਹਾਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ।

ਉਹ ਡਾਈਵ ਕੋਈ ਸਟੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਹਾਜ਼ ਬੇਸੀ ਸਮੇਤ ਕਰੈਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ

ਬਚਾਅ ਟੀਮ ਬੇਸੀ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਈ।

ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਲੱਤ ਅਤੇ ਕਈ ਪਸਲੀਆਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ‘ਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਕੱਟ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ।

ਬੈਸੀ ਨੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਮੰਜੇ ‘ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ।

ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਕੁਰਲਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਲਾਸਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੀ ਲੱਤ ਖੁਜਲੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਬੇਸੀ ਨੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ।

“ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਰ ਸਕਾਂਗੀ, ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਡਾਂਗੀ!”

ਬੇਸੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਸਤੰਬਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੋਲੰਬਸ, ਓਹਾਇਓ ਗਈ।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ੋ ਕੀਤਾ।

ਜੇ ਬੇਸੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਡਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਡਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ।

ਉਸਨੂੰ ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ

ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਹੋ ਗਏ।

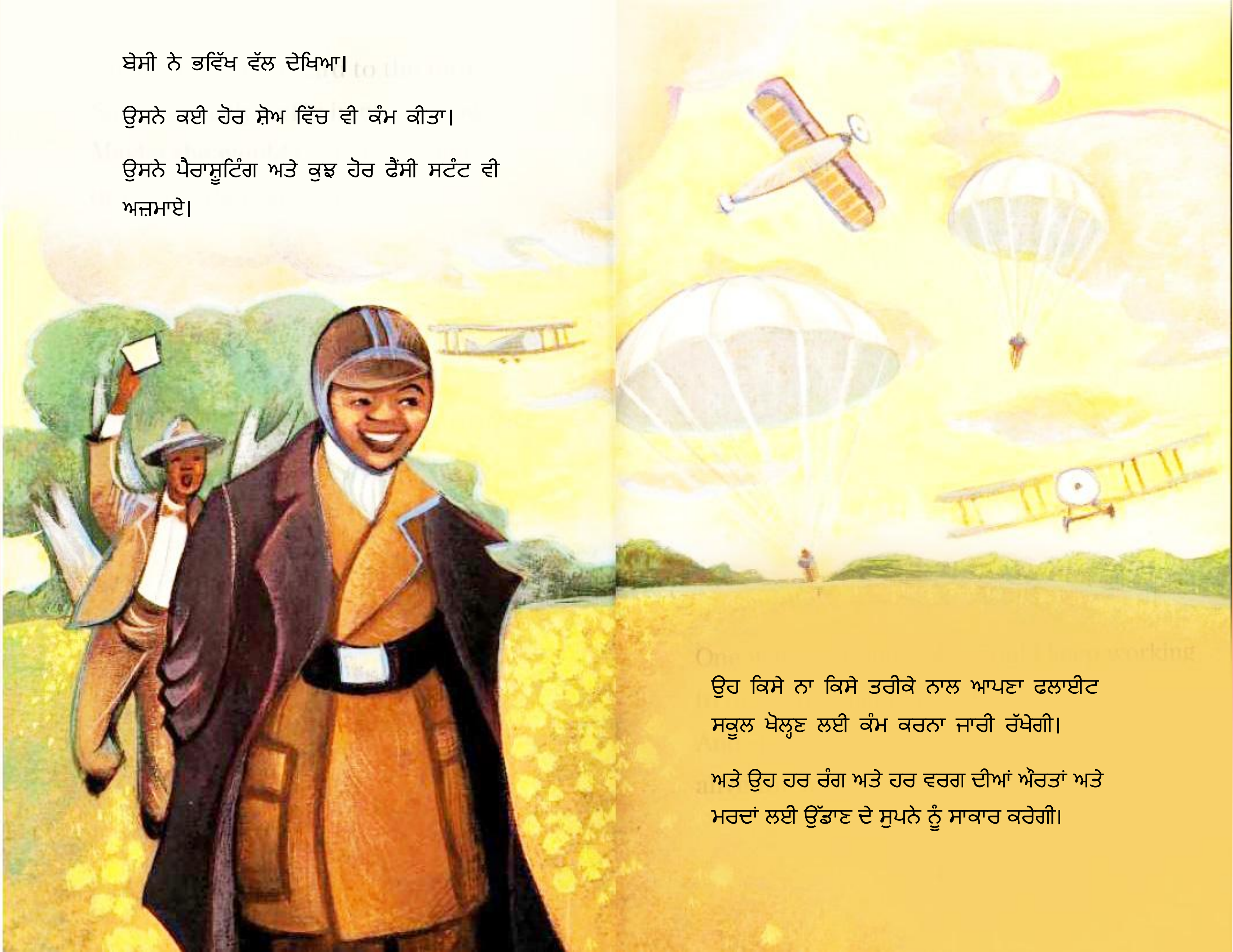
ਇਸ ਵਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਬੇਸੀ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

ਉਸਨੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਉਸਨੇ ਪੈਰਾਸ਼ੂਟਿੰਗ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਂਸੀ ਸਟੰਟ ਵੀ ਅਜ਼ਮਾਏ।

ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਫਲਾਈਟ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਰੰਗ ਅਤੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਲਈ ਉੱਡਾਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰੇਗੀ।

ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ

ਬੇਸੀ ਕੋਲਮੈਨ ਨੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਏਅਰ ਸ਼ੋਅ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਇਲਟ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਵਾਲੇ ਸਟੰਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਪੈਰਾਸ਼ੂਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ। ਉਹ "ਵਿੰਗ-ਵਾਕ" ਵੀ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਚੱਲਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਇਲਟ ਕੰਟਰੋਲ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।

ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬੇਸੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੁਪਨੇ ਸਾਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। 1926 ਵਿੱਚ , ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਬੇਸੀ ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਜੈਨੀ" ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਪੈਰਾਸ਼ੂਟ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਰੈਂਚ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਗੀਅਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਇਲਟ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਪਿਛਲੀ ਕਾਕਪਿਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ, ਬੇਸੀ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਜਹਾਜ਼ ਕਰੈਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੇਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਲਟ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਗਈ , ਟੈਕਸਾਸ ਦੀ ਇਸ ਦਲੇਰ ਨੌਜਵਾਨ ਕਪਾਹ ਚੁਗਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਏ ਅਣਉਚਿਤ ਸਲੂਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਪਾਇਲਟ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਅਫਰੀਕੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਔਰਤ ਬਣ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਹੁਨਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਾਇਲਟ ਬਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ

1892– ਬੇਸੀ ਕੋਲਮੈਨ ਦਾ ਜਨਮ 26 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਅਟਲਾਂਟਾ , ਟੈਕਸਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਾਲੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

(ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਸਹੀ ਸਾਲ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।)

1894– ਪਰਿਵਾਰ ਟੈਕਸਾਸ ਦੇ ਵੈਕਸਾਹਚੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ।

1910– ਲੈਂਗਸਟਨ , ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਕਲਰਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਐਂਡ ਨਾਰਮਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ; ਪੈਸੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਵੈਕਸਾਹਚੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।

1915– ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਚਲੇ ਗਏ

1917– ਕਲੌਡ ਗਲੇਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ

1920– ਫਲਾਈਟ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਲਈ ਫਰਾਂਸ ਗਿਆ।

1921– ਪਾਇਲਟ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ , ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਅਫਰੀਕੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਔਰਤ ਬਣੀ।

1922– ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਉਡਾਣ ਸਿਖਲਾਈ ; ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਲੌਂਗ ਆਈਲੈਂਡ ' ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਏਅਰ ਸ਼ੋਅ।

1923– ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਾਦਸਾਗ੍ਰਸਤ ; ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ।

1926– ਜੈਕਸਨਵਿਲ, ਫਲੋਰੀਡਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

1995– ਯੂਐਸ ਡਾਕ ਸੇਵਾ ਨੇ ਉਡਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸੀ ਕੋਲਮੈਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ।

